

# TFG – ANEXO

---

## LEYENDAS DE L’AIGUILLE DU MIDI. EL SISTEMA DE ZONAS EN LA FOTOGRAFÍA DIGITAL.

Presentado por Miguel Navarro Olmier  
Tutora: Amparo Berenguer Wieden

Facultat de Belles Arts de Sant Carles  
Grado en Bellas Artes  
Curso 2020-2021



UNIVERSITAT  
POLITÈCNICA  
DE VALÈNCIA



UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA  
FACULTAT DE BELLES ARTS DE SANT CARLES

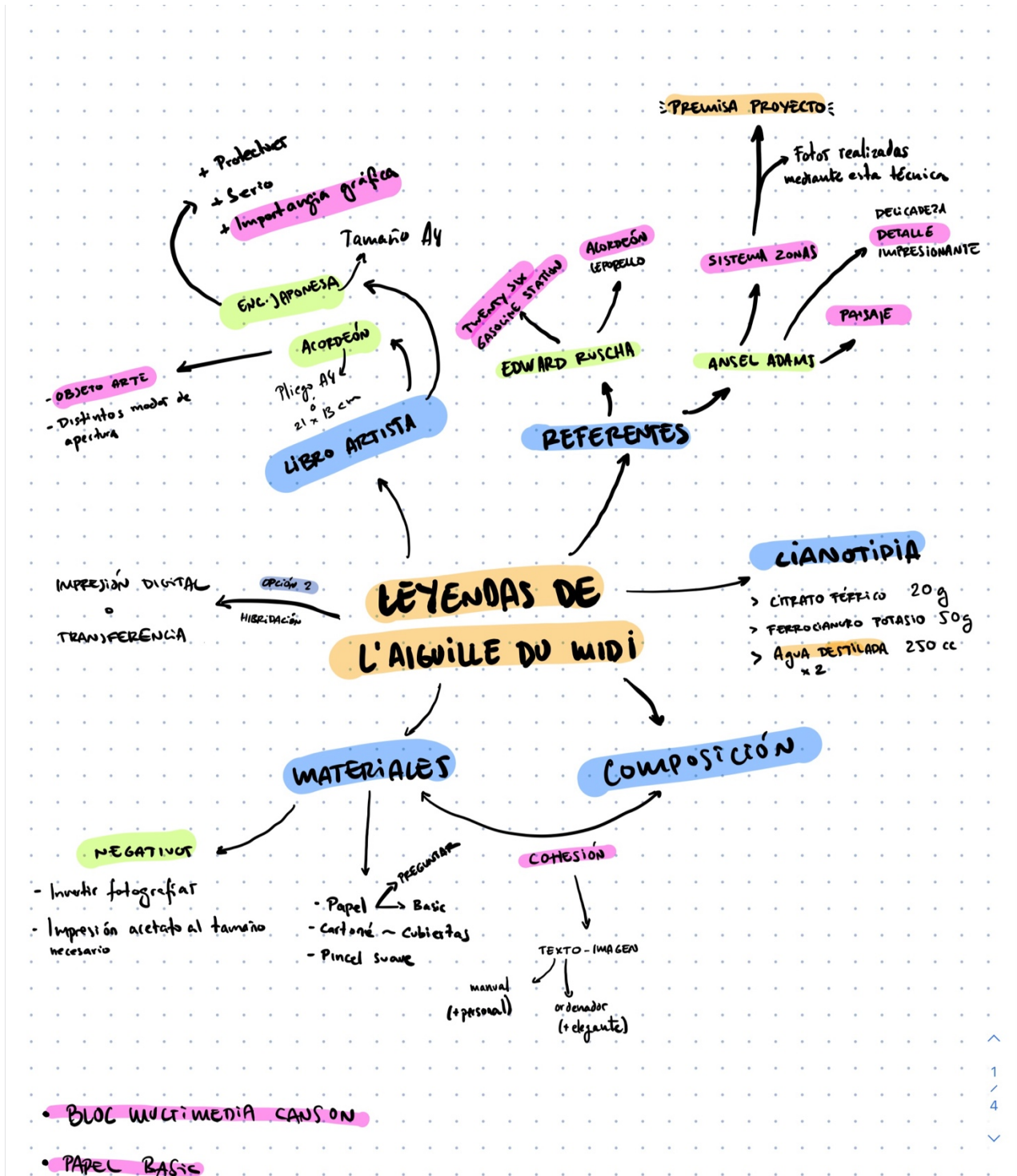
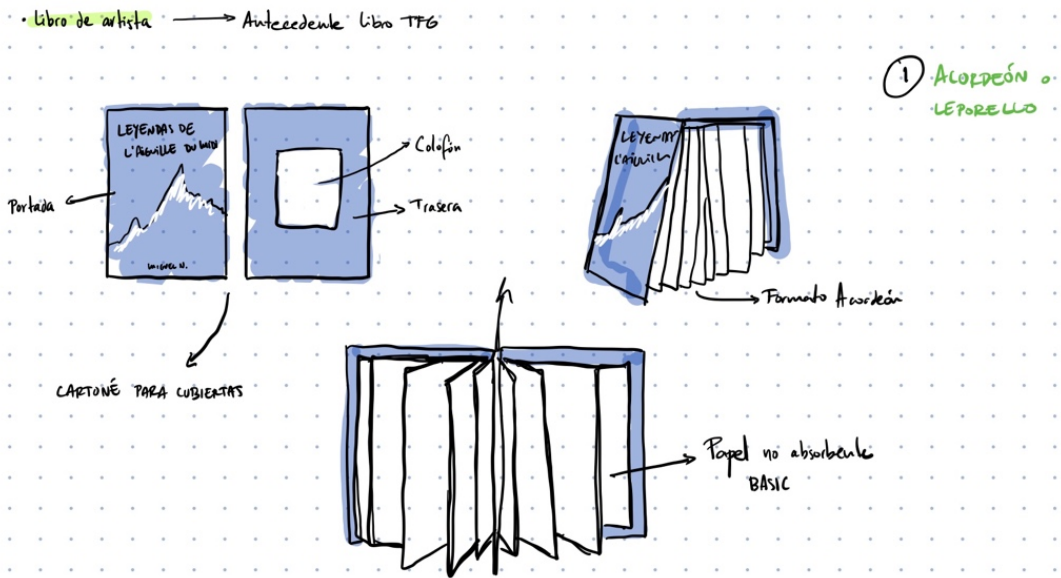


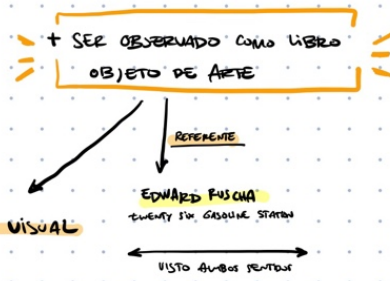
Fig. 1 Mapa conceptual de las Leyendas de l'Aiguille du Midi



1 ACOPLÓN o LEPORELLO

- Inspiradas en las fotografías de Ansel Adams
- CONGENENCIA CONTENIDO Y CONTENITE
  - Imagen - texto **LIGADOS**

• LIANOTIPIA y GRÁFICA DIGITAL (impresión)



• incorporar la tipografía manual/dibujadora (?)

2 ENCUADERNACIÓN JAPONESA



- **IMPORTANCIA VISUAL (+)** **HORIZONTALIDAD** → No interfiere tumbos
- **PUERE QUE PIERDA FUERZA el TEXTO (-)** → se centra más en la imagen
- **ELEGANCIA(+)**
- Diseño que se presta a protecciones de página (papel japonés, vegetal, etc..)

Fig 2. Diseño digital del libro de artista formato acordeón, descarte del diseño japonés.



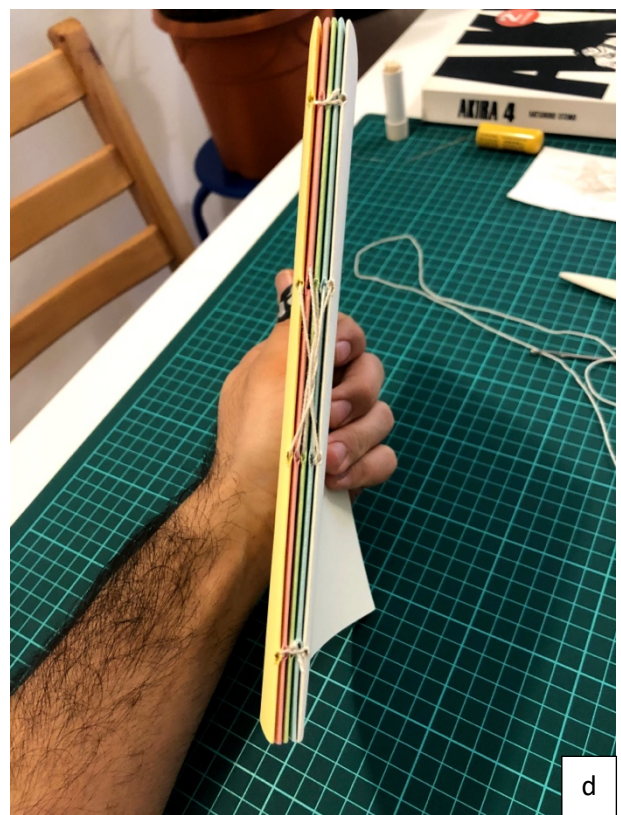
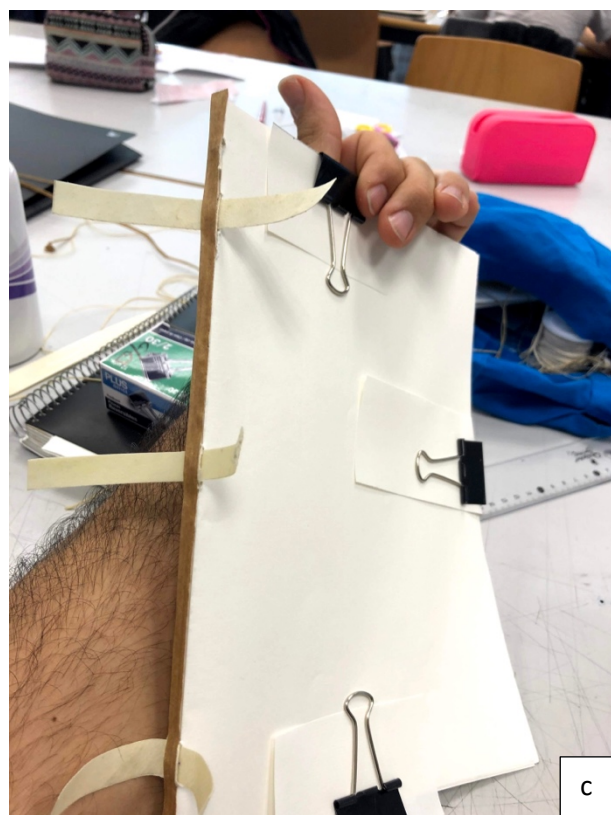


Fig. 3 Maquetas de libro de artista descartadas. (a) encuadernación de tipo japonesa, (b) con fuelle, (c) con nervios y (d) cosido a la francesa.



Els sers humans les consideràvem el domicili de,  
o bé el sagrat,  
o bé l'hostil.  
No hi havia punt intermedi.





Un regnat que s'havia de respectar des de baix i mai entrar.  
Rodejar-les per les faldes si era necessari  
però mai passar per damunt d'elles...



**...doncs només els Déus i monstres habitaven  
en el cim.**







Este món superior era un lloc sagrat  
per a manifestar la nostra devoció  
i realitzar rituals de temor reverencial,

**però sempre des de la distància.**

No obstant, a poc a poc, els dracs i divinitats se'n van anar volant i els nostres sentiments per les muntanyes van donar un gir sorprenent.

La fascinació va substituir al temor,  
l'aventura al respecte.







A mesura que van créixer les ciutats  
ens vam anar allunyant de la naturalesa  
i les muntanyes ens cridaven.







Amb la seua salvatge bellesa,  
la seua capacitat d'enxisar,  
la seua dificultat.



Inspiren una mescla de por i plaer



els grans cims, es convertixen en un cant de  
sirena fàcil d'escoltar, difícil de resistir.



les muntanyes no busquen  
el nostre amor...

...ni la nostra mort.









No volen res de nosaltres.

No obstant això,  
erosionen els nostres ànims.